

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 12C/61/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212210956
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1212210956.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Sobolovskou v právnej veci navrhovateľa: T. U., B.. XX.X.XXXX, S. X, X., zastúpeného Mgr. Martinou Novyzedlákovou, advokátkou, proti odporcovi: Spoločenstvo vlastníkov bytov SVOJEĎ - 84 b.j., Karadžičova 6, Bratislava, zastúpenému: Zahoráková & Partners, s.r.o., o náhradu škody takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody vo výške 1.285,98 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.285,98 eura od 1.5.2012 do zaplatenia ako i trovy konania vo výške 81 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 396,48 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 14.5.2012 domáhal proti odporcovi náhrady škody na majetku vo výške 1.353, 66 eur spolu s príslušenstvom.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 16.5.2010 došlo na W. D. Č.. X P. X. ku škode na motorovom vozidle navrhovateľa v dôsledku uvoľnenia keramickej mozaiky spolu s cementovo-maltovým lôžkom z fasády bytového domu. K danej udalosti došlo po tom, čo navrhovateľ odparkoval svoje motorové vozidlo na mieste pri bytovom dome, ktoré obvykle slúži na parkovanie motorových vozidiel. Po tom, čo upozornil obvodné oddelenie Policajného zboru, oslovil navrhovateľ odporcu na úhradu škody, ktorá mu vznikla, pričom odporca sa vyjadril negatívne, nakoľko poisťovňa odmietla odporcovi uhradiť škodu na vozidle navrhovateľa. Navrhovateľ uviedol, že odporca sa dopustil porušenia preventívnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka a to tým, že nezabezpečil bezpečný stav fasády bytového domu na W. D. Č.. X P. X.. V čase, keď došlo ku škodovej udalosti nebol predmetný priestor pri dome žiadnym spôsobom oddelený od okolitého priestoru. Páska, na ktorú sa odporca odvolával, bola natiahnutá po prvom páde fasády, avšak v čase škodovej udalosti sa tam nenachádzala, a už vôbec nie oplotenie, ktoré bolo na mieste postavené až po škodovej udalosti. Navrhovateľ uviedol, že na danom mieste sa parkuje dodnes. Navrhovateľ nemal dôvod sa domnievať, že fasáda nebola medzičasom spevnená a opravená. Odporca si bol naopak vedomý, že fasáda je v kritickom stave, a nevykonal opatrenia, ktoré by zabránili vzniku ďalším škodám. V neposlednom rade uviedol navrhovateľ, že nepovažuje za spornú skutočnosť, že na jeho motorovom vozidle došlo ku škode, nakoľko túto skutočnosť preukazuje príjmovým pokladničným dokladom vystaveným za opravu motorového vozidla.

Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že neporušil svoju povinnosť v zmysle §415 Občianskeho zákonníka, ale dôvodom predmetnej škody bolo to, že dňa 16.5.2010 na území mesta Bratislava bol silný nárazový vietor s vytrvalým dažďom, pričom bol vyhlásený aj prvý stupeň povodňovej

aktivity. Odporca nepopiera, že došlo k odlúpeniu časti mozaiky na fasáde domu na W. X P. X., ale má za to, že k odlúpeniu došlo z dôvodu poveternostnej situácie, ktorá vznikla. V neposlednom rade má odporca za to, že nie je daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody navrhovateľa a nekonaním navrhovateľa. Navrhovateľ vedel o rozrušení mozaiky na fasáde domu, bol informovaný o tom, že hrozí pád omietky a napriek tomu parkoval na mieste, ktoré nie je určené na parkovanie. Odporca poukázal na to, že podľa § 415 Občianskeho zákonníka uloženú povinnosť prevencie nie je možné vykladať ako povinnosť počínať si tak, aby v každom okamihu odporca vylúčil závalu spôsobilú vyvolať škodu.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 12C/61/2012-119 zo dňa 11.06.2013 tak, že návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a odporcu zaviazal na úhradu sumy 1.353,66 eura spolu s príslušenstvom majúc za to, že došlo k vzniku zodpovednosti odporcu za škodu podľa § 415 Občianskeho zákonníka.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 5Co/507/2013-140 zo dňa 28.05.2015 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie majúc za to, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, keď žiadnym spôsobom nezohľadnil odporcom namietané spoluzavinenie navrhovateľa na vzniku škody, ktoré bolo rovnako ako u odporcu vo forme vedomej nedbanlivosti. Navrhovateľ spoluzodpovedná za škodu, ktorá bola spôsobená na jeho majetku, a preto mu nemohla byť súdom prvého stupňa priznaná náhrada škody v celej výške, ale po posúdení miery jeho zavinenia len v pomernej časti. Vykonaným dokazovaním totiž bolo preukázané, že k vzniku škody došlo v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s konaním navrhovateľa a nekonaním odporcu, ktorí sa zo vzniknutej zodpovednosti neexkulpovali.

S poukazom na právny záver odvolacieho súdu súd vykonal dokazovanie v naznačenom smere a v ďalšom konaní skúmal mieru zavinenia navrhovateľa na vzniku škody.

Dňa 15.10.2015 sa konalo pojednávanie, na ktorom právny zástupca navrhovateľa uviedol, že aj po oboznámení sa s rozhodnutím odvolacieho súdu zotrváva na svojom pôvodnom tvrdení, že navrhovateľ neporušil prevenčnú povinnosť. V čase vzniku škody sa na mieste vzniku škody nenachádzali pásky ohraničujúce priestor, ktoré sa tam nachádzali po prvom páde fasády, ako ani zvyšky opadanej omietky z predchádzajúceho pádu fasády. Taktiež sa tam nenachádzali žiadne iné fyzické prekážky, ktoré by bránili vodičom motorových vozidiel parkovať na danom mieste. Okrem iného tam v danom čase parkovali aj iné motorové vozidlá. Niekoľko dní pred pádom fasády vykonávali na tejto fasáde práce horolezci. Na základe uvedeného sa tak navrhovateľ domnieval, že v čase zaparkovania motorového vozidla a bezprostredne pred škodovou udalosťou boli vykonané dočasné úpravy zabezpečujúce bezpečnosť fasády. Nosným momentom pre navrhovateľa bola skutočnosť, že v čase, keď na mieste vzniku škody parkoval, sa nenachádzali žiadne veľké kusy fasády a parkovali tam iné motorové vozidlá. V prípade, ak by sa navrhovateľ domnieval, že dôjde k pádu fasády, neparkoval by svoje motorové vozidlo na danom mieste.

Zástupca odporcu uviedol, že už odvolací súd nepovažoval za sporné, že navrhovateľ mal vedomosť o tom, že fasáda bytového domu bola porušená a že hrozilo nebezpečenstvo ďalšieho pádu. Stotožnil sa s vyjadrením odvolacieho súdu, že u navrhovateľa sa jednalo o vedomú nedbanlivosť, keď parkovaním motorového vozidla na mieste, kde mohlo dôjsť k odpadnutiu fasády sa bez primeraných dôvodov spoliehal, že nemôže dôjsť k odpadnutiu fasády. Mal za to, že v konaní by dokazovanie malo smerovať k vyhodnoteniu posúdenia miery zavinenia navrhovateľa na vzniku škody. Konateľka odporcu sa vyjadrila k otázke zábran. Zábrana bola od prvého pádu daná. Uvedený priestor bol opáskovaný. V časti, kde parkoval navrhovateľ sa nachádzala sutina, ktorú brigádničky prisunuli k časti domu. V prípade navrhovateľa poukázala na tú skutočnosť, že v ten deň fúkal silný vietor a sutinu odfúklo. Nová časť sutiny odpadla, hoci bola predtým časť fasády domu oklepaná horolezcami. Na záver uviedla, že tá časť, kde parkujú motorové vozidlá aj v súčasnej dobe je pochôdzia a neslúži na parkovanie motorových vozidiel.

Súd ďalej poučil účastníkov konania v zmysle § 120 odsek 4 Občianskeho súdneho poriadku, pričom účastníci zhodne uviedli, že nenavrhujú ďalšie dôkazy. V rámci záverečných rečí právny zástupca navrhovateľa uviedol, že bolo v konaní preukázané zavinenie odporcu na vzniku škody a taktiež bolo preukázané, že navrhovateľ o páde fasády nevedel, a preto sa mohol domnievať, že fasáda bola dostatočne bezpečná na to, aby mohol zaparkovať na mieste, kde sa bežne parkovalo. Vzhľadom k uvedenému žiadal, aby súd návrhu vyhovel v celom rozsahu a odporcu zaviazal i na náhradu trov konania.

Zástupca odporcu uviedol, že navrhovateľ v zmysle § 415 spoluzodpovedná za škodu, ktorá bola spôsobená na jeho majetku. Z dokazovania tiež vyplynulo, že navrhovateľ uhradil za opravu svojho motorového vozidla žalovanú čiastku, avšak z rozpisu rozsahu opráv, ktoré uskutočnil autoservis vyplývalo, že došlo i k oprave tých častí, ktoré nesúviseli so vznikom škody. Podľa potvrdenia policajného orgánu bol poškodený pravý predný blatník, predný nárazník a disk, pričom tieto položky boli obsiahnuté pod poradovým číslom 1, 2, 4, 9, 8, 20, 21, 22. Pomernú časť z tejto škody by mal znášať navrhovateľ. Vzhľadom k uvedenému žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa §415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Ak si niektorý účastník občianskoprávneho vzťahu neplní svoju všeobecnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia §415, treba vyvodiť, že si neplní svoju právnu povinnosť, a teda koná protiprávne. Zodpovedá preto za škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s týmto opomenutím.

Podľa §420 odsek 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa §420 odsek 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa §6 odsek 2 zákona č. 182/1993 Z.z., práva domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a) prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a príslušenstva, b) služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru, c) vedenie účtu domu v banke, d) vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov, e) iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome.

Podľa §7 odsek 1 prvej vety zákona č. 182/1993 Z.z., spoločenstvo je právnická osoba¹¹) založená podľa tohto zákona, ktorá spravuje spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu, nebytové priestory, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov (ďalej len "spoločné nebytové priestory"), príslušenstvo a príslušenstvo vrátane ich údržby a obnovy.

Podľa §7b odsek 5 predmetného zákona, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní uhrádzať finančné prostriedky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia. Spoločenstvo zodpovedá za záväzky vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktoré vznikli pri výkone správy, až do výšky splatených úhrad za plnenia alebo do výšky zostatku fondu prevádzky, údržby a opráv v príslušnom dome. Zodpovednosť za úhradu záväzkov voči dodávateľom služieb a tovaru, ktoré obstaráva spoločenstvo v rámci zmluvy o spoločenstve, nesie vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome, iba ak nie sú kryté úhradami za plnenia alebo úhradami predávkov do fondu prevádzky, údržby a opráv spoločenstvu.

Podľa § 9 odsek 2 predmetného zákona, právne úkony týkajúce sa domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku zaväzujú spoločenstvo, a ak sa spoločenstvo nezriaďuje, zaväzujú všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

Súd mal v konaní za nesporne preukázané, že došlo k vzniku škody pádom omietky na motorové vozidlo navrhovateľa v čase 3.27 hodiny dňa 16.5.2012 na Karadžičovej ulici 6 v Bratislave. Súd považoval za nespornú aj výšku škody, ktorá vznikla navrhovateľovi na motorovom vozidle a to podľa obhliadky vykonanej likvidátorom poisťovne Union, a.s. a z príjmového pokladničného dokladu č. 2010008 o úhrade opravy motorového vozidla vo výške 1.353,66 eura. V tejto súvislosti súd poukazuje na vykonané dokazovanie ako i na skutočnosť, že v priebehu konania nebola táto výška škody sporná.

Čo sa týkalo odporcom namietanej výšky žalovanej sumy v rámci záverečných rečí, súd uvádza, že k uvedenému došlo až po vyhlásení uznesenia podľa § 120 odsek 4 Občianskeho súdneho poriadku, kedy súd vyhlásil dokazovanie za skončené, nakoľko účastníci konania už nenavrhovali žiadne dôkazy. Z obsahu § 120 odsek 4 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do

vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie a skutočnosť, že odporca sporoval výšku žalovanej sumy v rámci záverečnej reči, po tom, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené, súd na uvedené skutočnosti tvrdené odporcom neprihliadol a zotrval na pôvodnom stanovisku, že výška žalovanej sumy v konaní sporovaná odporcom nebola.

V ďalšom sa súd zaoberal zodpovednosťou odporcu za vznik škody, resp. mierou zodpovednosti účastníkov konania na škode vzniknutej navrhovateľovi na motorovom vozidle.

Predpokladom vzniku zodpovednosti odporcu za vzniknutú škodu v zmysle §415 Občianskeho zákonníka je protiprávne konanie, ujma, príčinná súvislosť medzi ujmomou a protiprávnym úkonom a zavinenie. Porušením právnej povinnosti sa rozumie objektívny rozpor medzi tým ako osoba konala a tým, ako konať mala.

Súd mal z výpovedí svedkov, ako i účastníkov konania za preukázané, že ešte pred škodovou udalosťou došlo k pádu omietky z fasády budovy bytového domu, taktiež že v čase vzniku škodovej udalosti bola fasáda domu nestabilná a nespevnená, a odporca po prvom páde časti fasády nezabezpečil fasádu bytového domu tak, aby zabránil pádu ďalšej časti omietky, a to bez ohľadu na skutočnosť, že obyvateľom bytového domu bol známy projekt obnovy bytového domu. Odporca bol povinný vykonať všetky opatrenia na to, aby nedošlo k vzniku škody, teda aby nedošlo k pádu fasády a následne vzniku škody. Súd mal za preukázané, že odporca takéto opatrenia nevykonal, nespevnil fasádu, ani neoznačil priestor, kde došlo k pádu časti mozaiky stabilným oplotením, prípadne stabilným označením. Následkom nekonania odporcu a teda nezabránením pádu omietky došlo k vzniku škody na motorovom vozidle navrhovateľa. Príčinná súvislosť medzi škodou a porušením povinnosti je daná vtedy, ak konanie a škoda sú vo vzájomnom vzťahu príčiny a následku. Súd má za nesporné, že v dôsledku nedostatočného zabezpečenia fasády bytového domu došlo k vzniku škody na motorovom vozidle navrhovateľa, a to bez ohľadu na odporcom uvádzanú poveternostnú situáciu v čase, keď došlo k pádu omietky, ako i vzhľadom na skutočnosť, že odporca síce parkoval na mieste, ktoré na parkovanie určené nebolo, ale z výpovede svedkov vyplynulo, že sa na danom mieste bežne parkovalo a dodnes parkujú vozidlá, čo je zdokumentované v súdnom spise.

Je síce pravdivé tvrdenie odporcu, že v čase škodovej udalosti bol vyhlásený prvý stupeň povodňovej aktivity a silná víchrica, avšak táto skutočnosť nič nemení na tom, že ak by odporca zabezpečil budovu proti pádu omietky, prípadne ohraničil priestor, čím by zabránil vstupu motorových vozidiel na daný priestor, ku škode by nedošlo. Aj odvolací súd považoval obranu odporcu týkajúcu sa nepriaznivej poveternostnej situácie za nedôvodnú.

Následne vzhľadom na formu zavinenia súd zastáva názor, že sa jedná o vedomú nedbanlivosť, nakoľko odporca vedel, že jeho nekonaním môže dôjsť k vzniku škody, avšak bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že ju nespôsobí. Súd mal v konaní za preukázané, že odporca vedel, že fasáda bytového domu je nestabilná, nakoľko aj pred škodovou udalosťou došlo k pádu časti fasády, avšak aj napriek tejto skutočnosti nevykonal opatrenia na zabránenie vzniku ďalších škôd.

Vzhľadom k vyššie uvedenému mal súd preukázanú zodpovednosť odporcu za vznik škody na motorovom vozidle navrhovateľa. Súd sa ďalej zaoberal mierou zavinenia navrhovateľa na vzniku škody tak, ako to vyplývalo z rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorého právnym názorom je prvostupňový súd viazaný. Odvolací súd poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľ v zmysle § 441 odsek 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám, spoluzodpovedná za škodu, ktorá bola spôsobená na jeho majetku, a preto mu nemohla byť súdom prvého stupňa priznaná náhrada škody v celej výške.

Súd sa zaoberal mierou zavinenia navrhovateľa na vzniknutej škode a túto mieru ustálil na minimálnu výšku a to 5 % majúc za to, že navrhovateľ v priebehu konania preukázal, že priestor, kde spadla časť fasády nebol ohraničený, parkovali na uvedenom priestore aj iné motorové vozidlá a nemohol predvídať pád fasády. Súd preto mieru zavinenia navrhovateľa určil na minimálnej hranici 5 %. Súd túto mieru s ohľadom na zistený skutkový stav a vykonané dokazovanie považoval za odpovedajúcu konaniu navrhovateľa. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ nekonal v rozpore s ustanovením § 415 Občianskeho zákonníka, nakoľko mu nebránila žiadna prekážka, aby zaparkoval na mieste, kde vznikla škoda. Na uvedenom nič nemení ani fakt, že navrhovateľ vedel o projekte obnovy bytového domu.

Opätovne súd poukazuje na povinnosť odporcu, ktorý je správcom predmetného bytového domu zabezpečiť, aby nedošlo k vzniku škody spôsobenej nedostatočným zabezpečením budovy. Odporca bol povinný si počínať tak, aby nedostatočným výkonom správy bytového domu nedošlo k vzniku škody nielen na majetku tretích osôb ale i na zdraví tretích osôb. Je zrejmé, že odporca si nesplnil povinnosť počínať si tak, aby ku vzniku škody nedošlo a preto je miera jeho zavinenia na vzniku škody na majetku navrhovateľa značná a zodpovedá ustanoveniu § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka. Odporca v priebehu konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti na zbavenie sa zodpovednosti. Preto súd zodpovednosť odporcu ustálil na výške 95% a preto ho zaviazala na úhradu náhrady škody vo výške 1.285,98 eura. Vo zvyšnej časti, t.j. 67,68 eura (5% zo sumy 1.353,66 eura) súd žalobu zamietol.

Otázku pasívnej legitímácie považoval aj odvolací súd, zhodne s tvrdením súdu prvého stupňa, za nedôvodnú, nakoľko pasívna legitímácia odporcovi svedčí podľa § 7 odsek 1 a § 7a odsek 5 zákona č. 182/1993 Zb. Navrhovateľom žalovaný nárok vznikol pri zanedbaní povinnosti odporcu pri výkone správy bytového domu v podobe nezabezpečenia a bezpečnosti odkrytej časti fasády.

Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 1.5.2012, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením náhrady škody, súd priznal navrhovateľovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % odo dňa 1.5.2012, t.j. dňa nasledujúceho po tom, čo navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu náhrady škody do 30.4.2012.

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 142 odsek 3 OSP, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Na základe navrhovateľom predloženého vyúčtovania trov konania súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 81 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania a z trov právneho zastúpenia navrhovateľa v prvostupňovom konaní vo výške 317,30 eura a trov druhostupňového konania vo výške 79,18 eura podľa § vyhlášky č. 655/2004 Z.z.:

1. prevzatie zastúpenia rok 2013: 71,37 € + 7,81 € (režijný paušál) = 79,18 €
2. písomné podanie na súd rok 2013: 71,37 € + 7,81 € (režijný paušál) = 79,18 €
3. účasť na pojednávaní rok 2013: 71,37 € + 7,81 € (režijný paušál) = 79,18 €
4. podanie vyjadrenia k odvolaniu rok 2013 : 71,37 € + 7,81 € (režijný paušál) = 79,18 €
5. účasť na pojednávaní rok 2015: 71,37 € + 8,39 € (režijný paušál) = 79,76 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.